

til det. Men ellers er det i Retning af at mildne Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden Blaar i Øjnene og ikke andet.

Se, i mit Parti er der, som sagt, ingen Overraskelser over den Retning, Ministeriets Planer gaar i, men jeg har allerede mødt en Del Mennesker, som har erkendt, at de føler en lang Næse vokse ud i Ansigtet paa sig efter dette. Nu skal altsaa denne Plyndring af de fattige foregaa, og samtidig har man skilt sig af med det ubehagelige Erhvervsspørgsmaal paa den ikke ukendte Maade: en ny Toldkommission. Den skal arbejde videre, den skal undersøge. Der er jo i den Medlemmer, som har en gammel og god Erfaring for, hvorledes en Sag trækkes i Langdrag. Erhvervene skal saa pænt tie stille, medens Retten sidder og arbejder. Men en saadan Pligt har heldigvis jeg og mit Parti ikke. Vi behøver ikke at nære Beundring for denne Kommission. Vi vil fremdeles sige vor Mening om de Ting, som foregaa her paa Rigsdagen, og det, vi anser for Svindel, føler vi os forpligtede til at afsløre som saadan.

Jeg siger altsaa som mit Partis Opfattelse, at der løses ingen Erhvervskrise, der modarbejdes ingen Arbejdsløshed ved de Lovforslag, som er forelagt. Hvis disse Lovforslag gennemføres, er vi sikre paa en væsentlig Forøgelse af Arbejdsløsheden. Allerede Forelæggelsen bevirker formindsket Omsætning i Næringslivet. Allerede det, at disse Lovforslag nu i 8 Dage har ligget her paa Rigsdagen, har bevirket, at talrige handlende er i Stand til at konstatere en mindre Afsetning end i Ugerne forud. Og Vedtagelsen! Ja, den maa nødvendigvis betyde formindsket Afsetning. 60 Mill. Kr. mindre i Løn og sociale Ydelser maa nødvendigvis give formindsket Omsætning, formindsket Omsætning maa uvægerlig betyde formindsket Produktion, og formindsket Produktion plejer at betyde forøget Arbejdsløshed.

De, der skal bære de Reduktioner, her er Tale om, har for de aller, allerflestes Vedkommende ingen som helst Formue at tære paa. Der er nogle Aagerkarle, som, naar disse Love er gennemført, vil faa gyldne Tider ved forøgede Udlaan til de fattige, der desværre ikke har andre Steder at ty hen for at blive hjulpet. Men det vil jo blot i Længden føre til større Armod og Elendighed. Og for at vi nu ikke skal være i Tvivl, har jo den højtærede Trafikminister foruden disse Reduktioner ogsaa lovet os, at han nok skal garantere, at der foreløbig afskediges 1 500 Mand af Statsbanernes Tjeneste. Saa en Forøgelse af

Arbejdsløsheden er i hvert Fald sikker uden Hensyn til, hvordan det gaar med Reduktionsforslagene. Nej, hvis der havde været Sandhed i Løfterne, som man gav ved Valget, havde man sørget for først og fremmest at faa Produktionen i Gang, at faa Folk beskæftiget, og hvis der saa som Følge af de Ofre, der maatte bringes hertil, eller af andre Grunde var Trang til særlige Beparelser, saa vilde Forhandlinger derom naturligvis med langt større Udsigt til Udbytte kunne optages, saa vilde Evnen til at bære nye Byrder selvfølgelig være ganske anderledes, ogsaa i Arbejderbefolkningen, end naar man har 92 000 arbejdsløse at forsørge.

Vi har jo for vor Del fremsat Forslag, der tilsigter Produktionens Igangsættelse, og som, i Modsætning til Regeringens Planer, foreslaar at fordele de økonomiske Smerter saadan, at de, der ejer noget, ogsaa kommer til at betale en Part dertil. Det er jo nemlig usandt, naar man vil give det Udseende af, at Arbejderne nyder en Række Fordele, thi til Arbejdsløshedsunderstøttelsen alene — den, som i Dag er paa Dagsordenen, og som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har opholdt sig saa meget ved og været saa bekymret over paa Statens Vegne — har Arbejderne selv siden 1920 ydet omkring 90 Mill. Kr. Skal der bringes nye Ofre, forøgede Ofre, navnlig for at overvinde Krisen og Arbejdsløsheden, er det derfor en rimelig Fordring, at alle kommer til at betale deres Part dertil. Hidtil er det kun Arbejderne, der har baaret Byrderne, ikke blot i Form af de 90 Mill. Kr. til at opretholde Livet med hos de arbejdsløse, men selve Arbejdsløshedens Pine og selve de usikre og vanskelige Forhold paa Arbejdsmarkedet, der er en Følge af Tider som de nuværende, lægger Hovedmassen af Byrderne over paa den Arbejderbefolkning, som jeg forstaar, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i høj Grad er misundelig paa. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde et Regnestykke, som jeg selvfølgelig ikke kunde følge i Enkeltheder, men, saa vidt jeg forstod, kom han til det Resultat, at en Gaardmand havde 40 Ø. i Timen, medens en Arbejder havde 1 Kr. 40 Ø. Ja, jeg var, som sagt, ikke i Stand til at følge Regnestykket i dets Enkeltheder, men det ærede Medlem kunde jo tilbyde de arbejdsløse at bytte med Gaardmændene, jeg tror ikke, der er noget i Vejen fra de arbejdsløses Side.

Det ærede Medlem talte om den forrige Regerings Kriseplan og forundrede sig over eller paapegede, at vi jo selv havde erkendt, at Arbejdslønnen var for høj,